

Dodatek ten mohl uvést, a jak patrně také skutečně uvedl st-le v omyl stran právě povahy výroku toho, jako k o n e č n é h o vyřešení sporné záležitosti, ať již v ten způsob, že vyslovena tím byla kompetence min. jako další instance, již jest se věci tou zabývati, ať pouze, že tím byla onomu výroku dána povaha pouhého předběžného opatření, jež teprve přistoupením zmíněného úřadu stane se konečným vyřešením otázky, o niž šlo.

Byl tedy výrok župního správního výboru co do své formy stížen podstatnou vadou, nepodává straně dostatečného základu pro posouzení otázky, zda jde o výrok poslední přípustné instance správní, případně její výrok konečný, čímž stíženo bylo straně zaujmouti k němu správné procesní stanovisko stran právních prostředků, jež by jí proti výroku tomu byly po ruce.

Zamítl-li žal. úřad svým výrokem odvolání jako nepřípustné, hledě k výslovnému ustanovení § 27 cit. zák. čl. XXVI., podle něhož přípustný pořad řádných instancí správních končil v pensijních otázkách obecních notářů u správního župního výboru, neshledává patrně v interním opatření, jímž si vyhradil vliv na úpravu otázek těch, dostatečného podkladu pro založení své kompetence, odpovídá jeho výrok zák.

Žal. úřadu však, jakožto ústřednímu orgánu polit. správy na Slovensku náleželo, byť i ve věci samé k rozhodování příslušný nebyl, aby u příležitosti odvolání v daném případě k němu podaného opatřil, aby svrchu zmíněný vadný postup župního správního výboru, jímž právě byl dán neprávem podnět k použití nepřípustného právního prostředku, byl napraven, aby tím straně zachována byla možnost použití stížnosti k nss-u, promeškané následkem oné vady výroku, proti němuž by směřovala. Neučinil-li tak, zůstal jeho výrok v tomto podstatném bodu neúplný, pročež bylo jej zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3235.

Z á v o d n í v ý b o r y: * Nárok menšiny na místopředsedu závodního výboru podle § 10 odst. 5 zák. o závodních výborech musí býti uplatněn dříve než se přikročí k volbě místopředsedy.

A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: Nesprávné označení podání (žaloba místo stížnost) neopravňuje správní úřad k odmítnutí jeho, pokud z obsahu podání jeho procesní povaha jest zřejma.

(Nález ze dne 12. února 1924 č. 2376.)

V ě c: Adolf K. a spol. v B. (adv. Dr. Frt. Polák ze Střešovic) proti rozhodčí komisi pro okres politické správy Frýštátské v Bohumíně o volbu místopředsedy závodního výboru.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Josef D. a Petr V., zaměstnanci rafinerie minerálních olejů v Bohumíně-nádraží podali rozhočí komisi dle zák. o závodních výborech stížnost, ve které se domáhali toho, aby volba Josefa K. za místopředsedu závodního výboru ve zmíněné rafinerii prohlášena byla

za neplatnou, ježto menšina činila nárok na to, aby místopředseda zvolen byl z menšiny, a požadavku tomu nebylo vyhověno.

Rozhodčí komise nálezem z 19. dubna 1923 zrušila volbu Josefa K. za místopředsedu závodního výboru a nařídila, aby místopředsedou zvolen byl zástupce menšiny. — — —

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Pokud stížnost vytýká, že zúčastněná strana neoznačila své podání na rozhodčí komisi jako stížnost, nýbrž jako žalobu, přehlíží, že nesprávnost použitého názvu není v řízení správním vadou tak podstatnou, aby opravňovala úřad odmítnouti nesprávně nazvaný opravný prostředek, když z obsahu jeho jest jeho procesní povaha zřejma.

Z obsahu podání zúčastněné strany je však zcela jasně zřejmo, že podává opravný prostředek proti volbě místopředsedy závodního výboru, a mohla tedy rozhodčí komise podání toto učiniti předmětem svého rozhodování.

Uvádí-li stížnost ve spojitosti s touto námitkou ještě dále, že »námitky« podávají se jen proti volbě závodního výboru a nikoli proti volbě jeho předsednictva, jest tato výtku její bezpředmětná, neboť v pravdě nebyly podány »námitky«, nýbrž »žaloba« čili jak obsah této »žaloby« ukazuje, stížnost. — — —

Důvodnou shledal však soud námitku, ve které se vytýká, že volby předsednictva provedeny byly na základě obapolné dohody hlasovacími lístky, čímž zřejmě má býti řečeno, že bylo docíleno dohody v tom smyslu, že volbu předsednictva provéstí jest z plena a že menšina přistoupiší k této dohodě svého nároku na zastoupení v předsednictvu se vzdala.

Úřad zamítl tuto námitku st-lů již v řízení správním vznesenou, s tím, že menšina mohla i po provedeném hlasování nárok na zastoupení v předsednictvu uplatnit, ježto až do vykonaného hlasování nemohla věděti, kdo bude zvolen a nebude-li tedy volbou jejímu požadavku vyhověno.

Soud neshledal tento náhled úřadu správným.

Dle § 10, odst. 5. zák. o záv. výborech jest k ž á d o s t i menšiny tvořící aspoň $\frac{1}{3}$ členů místopředsedu záv. výboru zvoliti z menšiny. Chce-li tedy menšina čítající aspoň $\frac{1}{3}$ členů použití svého nároku na místo místopředsedy záv. výboru, musí za splnění jeho požádati p ř e d volbou, neboť jen tehdy jest možno při volbě samé k žádosti takové přihlížeti.

Nebyl-li menšinou p ř e d volbou nárok na místo místopředsednické uplatněn, nemůže si menšina stěžovati, že nároku toho při volbě dbáno nebylo.

Úřad vycházejí z nesprávného názoru, že nárok menšiny, aby z ní byl zvolen místopředseda závodního výboru, může býti uplatněn i p o v o l b ě, nevyšetřil, zda mezi stranami byla v s k u t k u p ř e d v o l b o u nějaká dohoda o provádění volby ujednána, a jaký byl obsah této dohody, zejména zdali v ní menšina uplatnila svůj nárok na zastoupení v předsednictvu dle § 10, odst. 5 zák.

Ježto pak tento nedostatek skutkového zjištění zaviněn byl nesprávným právním náhledem úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.